

Sawěscže, sawěrnie, ja žeju wam: bužoli něcht mojo słowo žaržajch, ten nebužo tu šmerich wizech do nimernosczi.

Ga žachu te žyži k nomu: něto husnajomy my, až ty žarta, mašch; Habraham jo humrěł a te profeschi, a ty žejošch: bužoli něcht mojo słowo žaržajch, ten nebužo tu šmerich hopytašch do nimernosczi.

Sy ty wězej něžli našch wošchž Habraham, fenž jo humrěł? a te profety šu humrěli; zo žynišch ty šam wot še?

Jesus wotgroni: gaž ja šam še žejim, ga nějo niž moja žejšč; moj Wošchž jo, fenž mno žejšč, wot kotaregož wy gronišcho, až won wašch Bog jo.

A wy něsnajošcho jogo, ja paš jogo snaju, a gaby ja groniš, až ja jogo něsnaju, ga ja by był dgar, ako wy šczo. Ale ja snaju jogo a žaržym jogo słowo.

Habraham, wašch wošchž, bu wjašoty, aby ten moj žej wizeł, a won wizešcho jen a wjašelašcho še.

Ga žachu te žyži k nomu: ty namášch hyschczi pšchžabst lět a šy Habrahama wizeł?

Jesus žašcho k nim: sawěscže, sawěrnie, ja žeju wam, šerwej něžli Habrahama bu, šom ja.

Togodla swigachu woni kaměne, aby na něgo chyschili; Jesus paš šatawi še a hujže š togo templa.

Dajšcho nam, l. p! š togo š. evangelia gronišch:

Wot Jesušoweje něwiny,

I. Kaš ta šama hopenašona hordujo, a

II. Zo š tašego šnašstwa še husnajo.

Ga dajšcho nam glėdašch:

I. Kaš wona hopenašona hordujo.

Ta Jesušowa něwina hordujo hopenašona wot Jesuša šamego,

kotaryž we templa, pšched šchylnymi šwojimi winikami škobodně žejšo: „Šhto mjašy wami možo jaden grěch na mno došascž?“ Špod tym grěchom něrosmejo Jesus jašo